

MİMAR SİNAN ORTAOKULU

İSTANBUL - BÜYÜKÇEKMECE
İLÇE MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

• Bu kitap İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün

“GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ” kapsamında, Büyükçekmece Mimar Sinan Ortaokulu öğrencileri tarafından yazılan ve komisyonca uygun bulunan eserler alınarak hazırlanmıştır

İMTİYAZ SAHİBİ:

Okul Müdürü

M. İbrahim ALOĞLU

SORUMLU MÜDÜR YARDIMCISI:

Büşra Nur GÜLDAL KURTYEMEZ

EDİTÖR ve DİZGİ:

Sinem TARTAR

İLGİLİ KOMİSYON:

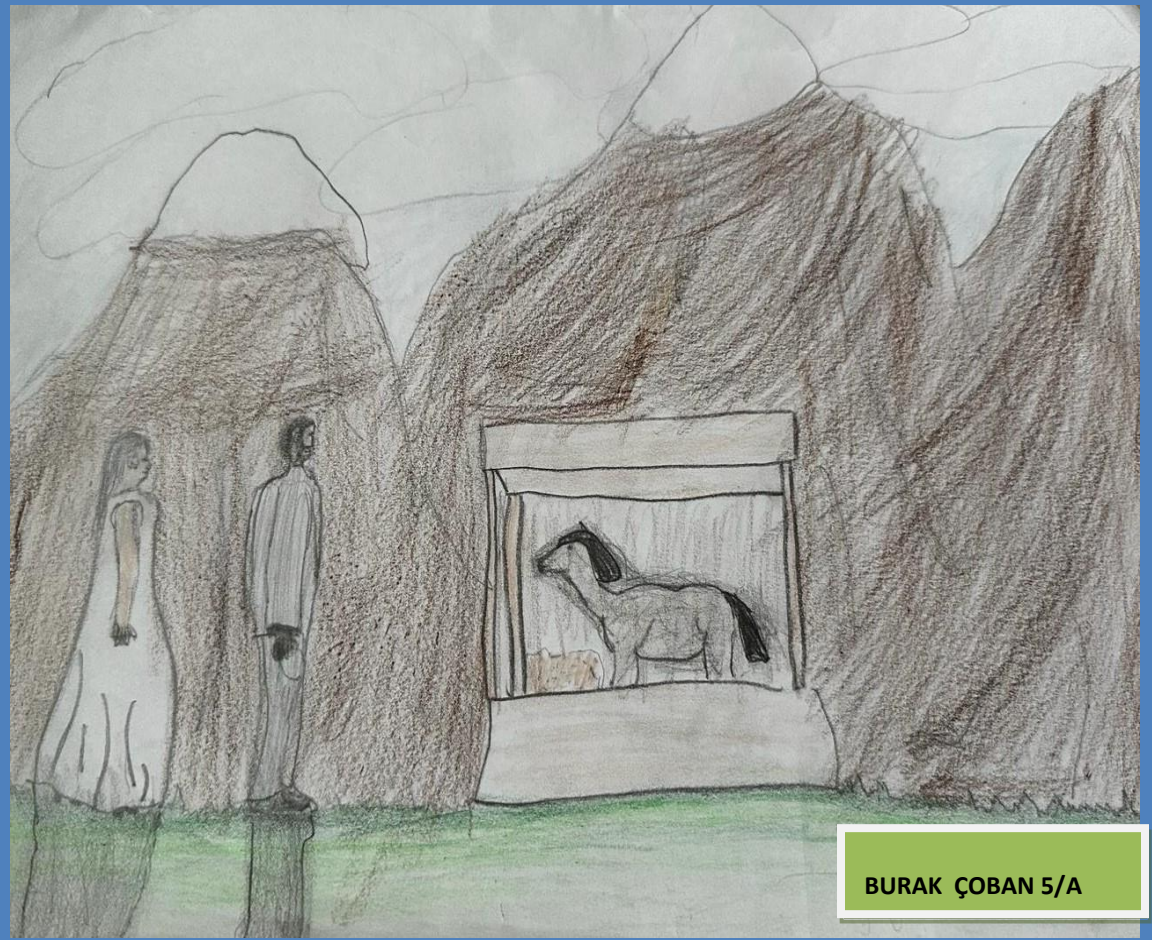
Sinem TARTAR

Merve ARSLAN

Özcan POLAT

İÇİNDEKİLER

HANGİ AT?	4-6
ESKİLERE DAYANAN KÜLTÜRÜMÜZ	7-8
KAFESTEKİ KUŞ	9-10
BEYAZ ATLI PRENS	11-12
HAYALLERİNİN PEŞİNDEN GİT	13
İYİ BAKTERİ ZIPZIP	14-15
ŞAPŞİK TAVŞANIN BAŞINDAN GEÇEN OLAY	16-17
YAŞAM	18
KAZANMAK DA VAR KAYBETMEK DE	19
SESSİZLİĞİN UĞULTUSU	20
100. YIL	21
23 NİSAN	22
TEKNOLOJİ	23
YARIM KALMIŞLIK	24
KİTAP KURDU ALYA	25-26-27
GECE İLE GÜNDÜZ	28
DOSTLUK	29
ATAM	30-31
SU TASARRUFU	32
SADECE BİR FİLM	33-34-35

HANGİ AT?

Oğuz Türklerinin hüküm sürdüğü eski zamanlarda, evlenmek üzere olan gelin ve bir damat düğün meydanına gelinin geleceği atı satın almak için eski at çiftliğine geldiler. Atların sahibi onları atların bulunduğu yere götürdü. Birbirinden çok farklı renkte, büyüklükte atlar vardı. Atı satan adamın satmak için aceleci bir hali vardı sanki.

At sahibi:

-Gelin size atları daha yakından göstereyim.

Gelin ve damat birinci ata geldiler ama bu at kirliydi. Sanki doğduğundan beri hiç yıkanmamış gibiydi.

Damat:

-Bu at kirli, bu ata binmeyiz.

İkinci ata geldiler ama bu at ise çok zayıftı. Açlıktan ölmek üzere gibi ayakta durmakta zorlanıyordu.

Damat:

-Bu zayıf binemeyiz. Daha satıcaya atları tanıtmaya fırsatı vermeden atlarla ilgili görüşlerini hemen söylüyorlardı ve beğenmeyip kestirip atıyorlardı.

Son ata geldiler ve son baktıkları doğru düzgün bir attı. Temiz, sağlıklı ve kızıl yeleleriyle ışıltılı parlıyordu. Gelin ve damat bu atı beğendiler. At sahibinin onlara söylemek istediği birkaç şeye aldırış etmeden altınları verip atı alıp yola koyuldular.

Gelin atın üzerinde korkusuzca damatla gidiyordu çünkü at binmek Oğuz Türklerinin kadın erkek büyük küçük demeden en yaygın maharetiydi. Bu gelenek kuşaklarca aktarılacaktı. Sonunda yolda bir yerde gölgede dinlenmeye karar verdiler.

Damat atı bağlanmayı unutmuş yemek yerken birden at eski sahibinin yoluna dört nala koşmaya başladı. Eski sahibinin söylemek istediği buydu. Bu at küçüklüğünden beri ona çok alışmış ve kim alsaydı geri dönüyordu. Onlara tedbirli olmalarını ve mutlaka atı bağlamalarını söyleyecek olmuştu ama dinleyen yoktu. Zaten kendisinin acelesi vardı satmaya çünkü çok dardaydı paraya ihtiyacı vardı. Çok da üstünde durmadı çünkü diğer atları beğenmeyen çiftin hiç at almadan gitme ihtimalleri yüksekti.

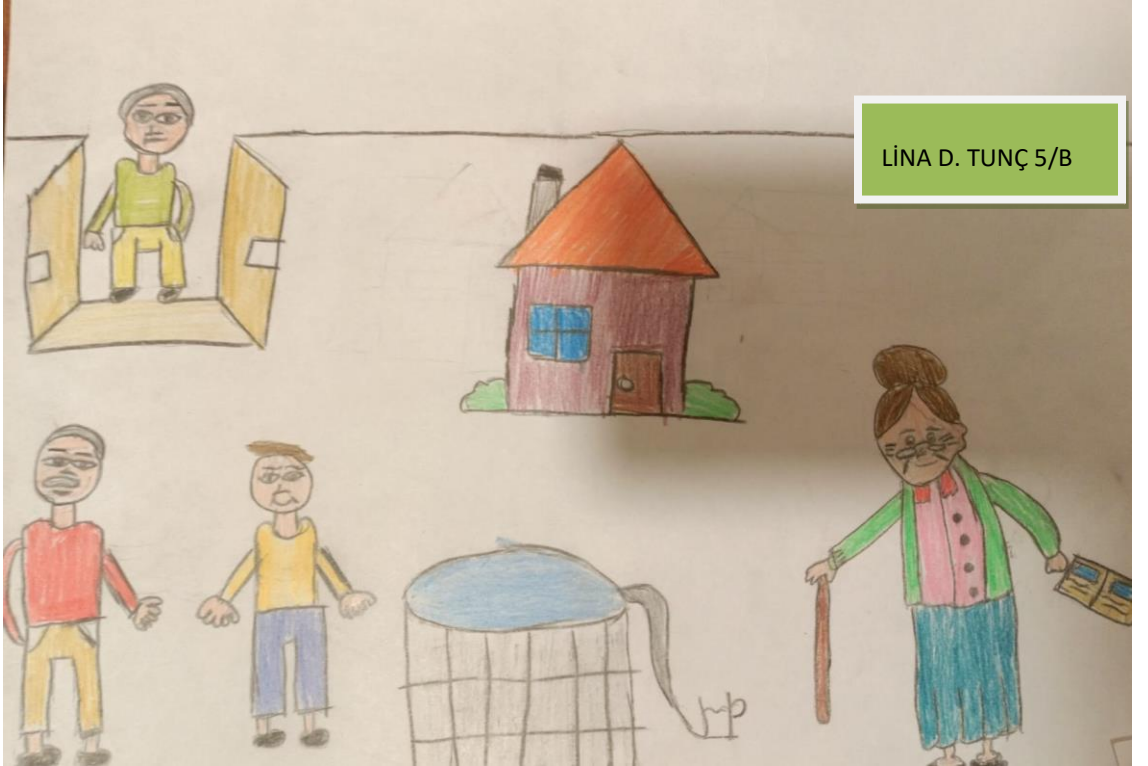
At, gittikçe uzaklaştı gözden kaybolmuştu. Arkasından koşturan damat ne yaptıysa ona yetişemedi. Atı bağlamadığı için pişmandı ama iş işten geçmişti. Atların sahiplerine bu kadar sadık olabileceğini aklının ucundan bile geçmemişti. Zayıf ya da kirli atı alsalardı da başlarına bu gelir miydi diye düşündüler. Bazen sırf daha güzel göründü diye bir şeyi tercih etmek belki doğru olmayabilirdi.

Gelin ve damadın geri at çiftliğine gidecek halleri kalmamıştı. Boyunlarını büke büke evlerinin yolunu tuttular. Tedbirin önemli olduğunu ve daha iyi görünüyor diye bir şeyi tercih etmenin bazen iyi bir fikir olmadığını anladılar.

Hamza SALMAN 5/A

ESKİLERE DAYANAN KÜLTÜRÜMÜZ

Bir zamanlar Anadolu'nun küçük bir kasabasında gelenek-görenekler hala önemi korur ve gelenek-görenekleri anlatan masallar , hikayeler özellikle Yasemin Nine tarafından anlatılırdı. Bunun üzerine de yarışmalar düzenlenirdi. Bu kasabada her hafta gelenek ve görenek ile ilgili şenlikler düzenlenirdi. Bu şenlik kasabaları bir araya getirerek birbirlerinin gelenek ve göreneklerini tanınmasını ve unutulmamasını sağlayan bir aktiviteydi.

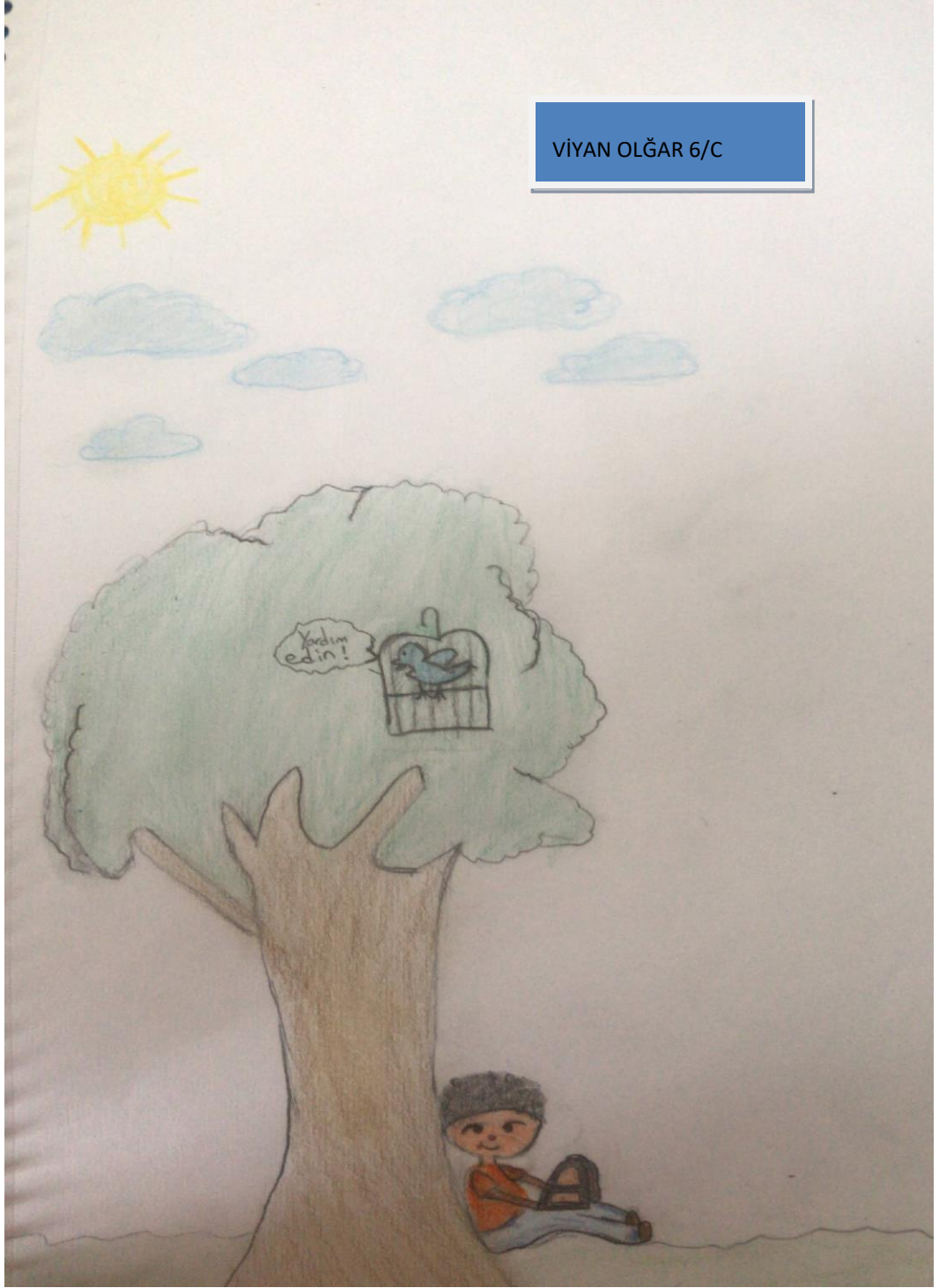
Her hafta cuma gününü sabırsızlıkla bekleyen kasabalıları; hikâyeler, masallar ve öyküler beklerdi. Bir hafta Yasemin Nine ‘Bir Gelenek Hazinesi’ adlı bir öykü anlatmaya başladı. Herkesi meydandaki alana, başına topladı. Geleneğin ve göreneğin bir hazine gibi pasparlak bir yıldız olduğunu anlattı. Geleneklerimizde kız isteme, büyüklere hürmet, misafirperverlik ,bayramlaşma vb gibi değerler olduğunu anlatıyordu. Mesele bazı köylü veya kasabalılar gelinleri at üstünde bazıları ise at arabası ile götürürdü. Yasemin Nine bunları anlatırken uzaktan gelen bir köy muhtarına gözü çarptı.

Muhtar ,Yasemin Nine’ye yaptıklarından dolayı hayranlık duyuyor ve destekliyordu. Çünkü geçmişten gelen değerlerimizin canlı kalması ve diğer kuşaklara aktarılması; kasabalı, köylü için çok önemliydi. Kasabalılar, muhtarı selamla karşıladı. Muhtar da ,Yasemin Nine’nin yanına oturup onu dinlemek istediğini anlatmaya devam etmesini söyledi.

Yasemin Nine, hikayeler anlatırken herkes onu pür dikkat dinliyordu. Öykü bitince herkese eskilere dayanan bir albüm gösterdi. Herkes gelenek ve göreneği iyice anlayıp kavramış oldu. Haftalar hep böyle hikâye, masal ve öykü dolu geçirdi. Yasemin Nine kasabaya güzel bir örnek olmuştu.

Lina Derin TUNÇ 5/B

VİYAN OLĞAR 6/C

KAFESTEKİ KUŞ

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde, kalbur saman içinde küçük bir kasabada yaşayan bir çocuk varmış. Bu çocuğun ismi Ali'ymiş. Ali ormanları ve ormanda yaşayan hayvanları çok severmiş ve onları beslermiş. Bir gün yine her zamanki gibi ormana gitme kararı vermiş. Hazırlanıp yola koyulmuş. Uzunca bir süre yürümüş ve ormana ulaşmış.

Ali, yorulduğu için dinlenmek istemiş. Bir ağaç görmüş, bu ağaç bir çınar ağacıymış. Çınar ağacının altına oturmuş. Bir ses duymuş. "Yardım edin, yardım edin!" diyormuş ses. Ali ,sesin ağaçtan geldiğini anlayıp ayağa kalkmış ve ağacın tepesine bakmış ne görse beğenirsiniz? Kafes görmüş ve kafesin içinde de masmavi bir kuş varmış. Ali, bu kuşun terk edilmiş bir kuş olduğunu anlamış.

Kafesi aşağı indirip kafesin kapısını açmaya çalışmış ama açamamış zorlarsa da kafes açılmamakta inatçıymış. Saatler geçmiş ama Ali'nin aklına hiç bir çözüm gelmemiş. Tam ümidini yitirmişken aklına bir fikir gelmiş: İğneyle kafesin kilidini açmak... Ali hemen bu fikri uygulamak için çantasını açmış ve içinden bir iğne çıkarmış ve iğneyi kilide takmış zorlamış zorlamış en sonunda açılmış. Mavi kuş, kafesten hızla çıkmış ve Ali'nin etrafında uçarak "Teşekkür ederim küçük çocuk" demiş. Ali de "Bir şey değil mavi kuş bu bizim insanlık görevimiz ." demiş. Mavi kuş "Benim gitmem gerek umarım bir daha karşılaşırız". "Umarım mavi kuş, umarım" demiş Ali.

Mavi kuş ağaçların üstünden kanatlarının alkış gibi çırparak çocuğa veda edip gökyüzüne doğru uçmuş yani özgürlüğüne ulaşmış.

Viyan OLGAR

6/C

BEYAZ ATLI PRENS

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur zaman içinde Menekşe adında bir kız varmış. Menekşe, köyde yaşıyormuş ama evi, Menekşe'nin okuluna çok uzakmış. Menekşe, yolu kısaltmak için ormandan gitmeyi denemiş. Giderken gözüne renkli-renkli çiçekler çarpmış. Öğretmenine toplamayı düşünüp çiçekleri toplamaya başlamış, ama çiçeklerin arasında garip bir şey fark etmiş. Bu bir mantarmış. Menekşe, mantarın zehirli olduğunu bilmeyerek tadına bakmış, beğenmeyip kenara bırakmış. Biraz ilerledikten sonra karnı ağrımaya başlamış ve orada düşüp bayılıp tatlı rüyalara dalmış.

Rüyasında kendini bir prenses, annesini kraliçe, babasını da kral olarak görmüş. Menekşe rüyasında süslü bir yataktan uyanmış ve kahvaltıya geçmiş. Kahvaltıda istediği her şey varmış; peynir desen peynir, zeytin desen zeytin, salatalık desen salatalık. Kahvaltı yaptıktan sonra dışarı çıkmak için elbise giymiş. Pembe tüllü bir elbise seçmiş ve takı olaraktan inci taşlı bir kolye seçmiş. Sonra dışarı çıkmış, hava çok güzelmiş. Herkes dışarıda oyun oynuyormuş, eğleniyormuş. Menekşe de kuşlara eşlik etmiş ve papatyalar toplamış. Sonra yanına beyaz atlı bir prens gelmiş.

Menekşe: "Merhaba efendim," demiş.

Beyaz atlı prens: "Merhaba, arkadaş olalım mı?" demiş.

Menekşe: "Olur, benim adım Menekşe, sizin adınız ne?"

Beyaz atlı prens: "Benim adım Cem," demiş.

Cem Sultan, Menekşe'nin hem ismini hem de Menekşe'yi beğenmiş.. Menekşe ve Cem Sultan çok iyi arkadaş olmuşlar. Cem Sultan, Menekşe'ye ata binmeyi öğretiyormuş. Sonra uyumaya gitmişler. Menekşe, daha gördüğü rüyayı bitirmeden başka bir rüyaya atlamış bile. Rüyasında gözlerini açtığında kendisini bulutların üzerinde bulmuş. Menekşe hiç korkmuyormuş, fakat çok şaşırılmış. Bulutların üzerindeyken gökyüzünden şekerler ve çikolatalar düşüyormuş. Menekşe'nin eline bir şeker düşmüş. Menekşe, ta-

dına bakmış ve çok beğenmiş. Üstünde olduğu buluttan öteki buluta atlamış, bir sürü abur cubur yemiş. Menekşe bir sürü bulutun üzerine atladıktan sonra yere inmeyi başarmış ancak çok yorulmuş. Ama bu dünyada bir farklılık varmış çünkü her şey şekermiş. Gökyüzü pembe, zemin şeker, insanlar bile şekerdenmiş. Menekşe gözlerine inanamamış. Şekerden insanlar ona çikolatalar, cipsler ve şekerler vermiş. Menekşe bu dünyayı çok sevmiş.

Menekşe tam bir tane daha şeker yiyecekmiş ki başka bir rüyaya atlamış. Kendisini kumsalda bulmuştu, bir denizkızıydı. Kumdan kale yapmış, yosunları toplamış ve balıklarla yakalamaca oynamış. Çok eğlenmiş, diğer denizkızı arkadaşlarıyla oyunlar oynamış. Menekşe, yüzmekten çok hoşlanmış. Bir gün arkadaşlarıyla yarış yaparken çok hızlı yüzmüş ve kendisini bir anda ışınlanmış gibi hissetmiş. Kendini sıra dışı bir şekilde insan şeklinde bir uzay gemisinde bulmuş. Çok şaşırılmış. Menekşe, aya gitmek istemiş. Aya giderken Menekşe'nin uzay gemisine doğru gök taşları geliyormuş. Menekşe, uzun atlamış ve aya ulaşmış. Ay'a gemisiyle inmiş, yerde önceden gelen astronotların ayak izlerini görmüş. Menekşe, aya kendi ayak izini de bırakmış,

Menekşe, orada bir sürü oyunlar oynamış ama bir süre sonra çok sıkılmış, gemisine gidip dünyaya gitmek istemiş. Ancak gemi yerinde yokmuş. Menekşe kafasını yukarı kaldırdığında gemi yukarıda dönüyormuş. Menekşe ne yapacağını bilememiş, zıplamayı denemiş ama olmamış. En sonunda bir kere daha zıplayım derken Ay'dan düşmüş. Menekşe gözlerini kapamış ve "aaaa" diye bağırılmış ama bir de bakmış ki hala uzaydaymış ve düşmüyormuş. Ama birden bire uyanmış. Kendisini ormanda yerde bulmuş. Okula geç kalmamış, kendi kendine çok şaşırılmış ve okula gitmiş.

Azra Nur ÖRS 5/B

HAYALLERİNİN PEŞİNDEN GİT

Bazen her şey istediğimiz gibi gitmez. Ama bazen hayat o kadar mutlu eder ki inanamayız. Bu konuda sadece pes etmemek gerekir. İşte can alıcı konu: bir anda pes edersin ve bazen yorulursun ama dimdik ayakta olmak zorundasın, çünkü yapacak çok şey var. Hayallerimizin peşinden gitmek zorundayız. Bir gün hayallerimiz gerçek olduğunda o sevinci hiç unutmuyoruz, kalbimizde bir odacık gibi kalır. Pes etmek bize bazı şeyleri yırtıp atmak gibi gelir.

Ama pes etmek bizlere bir şey kazandırmaz. Hayallerimize inanarak vazgeçmeden cesurca ilerlemek bizi zafere götürür.

Zor da olsa imkânsız olmayan bir şey vardır; başarmak, evet başarmak. Başarmak kolay değil ama bunun için çalışmak başarmanın yarısı gibidir. Hepimiz hayallerimize kavuşacağız, sadece sabredelim hayat zor olsa da pes etmeye gerek yoktur.

Arzu GÜRSOY 6/C

Zıpzıp hemen işe koyulmuş. Gitmiş yabancı sandıkları bakteriyi bulmuş. Bir de ne görsün o bakteri de kendileri gibi iyi bakterilerden değil mi? Meğer kısa bir süreliğine vücudu terk edip, tekrar geri dönen bir bakteriymiş.

Zıpzıp geri döndüğünde;

-Lütfen o iyi bakteri, ona şans verelim, o da bizimle yaşasın. demiş, demesine de onun bu sözlerine diğerleri pek inanmamış.

Aradan biraz zaman geçmiş, Zıpzıp'ın haklı ve o bakterinin de iyi bakteri olduğu anlaşılmış.

Zıpzıp'tan özür dilemişler ve o iyi bakteriyi de yanlarına almış, arkadaş olmuşlar.

Yağmur KILIÇ

6/C

ŞAPŞİK TAVŞANIN BAŞINDAN GEÇEN OLAY

Beyaz Işık adlı ormanda, yine günlerden biriydi. Orman sakinlerinden Cicikuş ve Tostos Leylek çok iyi arkadaştlar.

Orman gezilerinden birinde, ortalıkta bir tuhaflık sezinleyen bu iki arkadaş; çevreye göz gezdirmişler, kulak kabartmışlar, o ağaçtan bu ağaca konarak çevreyi iyice incelemişler. Bir de ne görsünler, Şapşık Tavşan için bir mahkeme kurulmuş ve tavşan yargılanıyor.

Daha alçak dallara inerek, mahkeme seyrini bir iyice takip etmeğe başlamışlar. Tintin Tavuk'un şikâyeti üzerine kurulan mahkemede ilk söz davacı olan Tintin'e verilmiş. Tintin:

-Sayın Hâkim, benim Şapşık Tavşan'dan şikâyetçi olduğum konu şu: Benim kış için biriktirmeğe çalıştığım kışlık yiyeceklerimi üstelikte bana hiç sormadan, gizlice alıp götürüyor. Onu takip ettim, kendisi de yemiyor, başka birinin kapısına bırakıyor. Gerçekten, bu duruma da bir anlam veremedim!

Hâkim Sanık Şipşak Tavşan'a dönerek

-Söyle bakalım Şapşık, neden böyle bir şey yaptın?

-Sayın Hâkim, ben Tintin'den onları aslında ödünç olarak aldım. Vakvak çok önemli bir kaza geçirdi ve kendisine yiyecek toplayamaz hale geldi. Açlıktan ölmesin diye onları aldım. Geri vereceğim. Ayrıca habersiz aldığım için de çok pişman ve çok üzgünüm dedi.

Hâkim:

-Yaz kızım; Vakvak'ın durumunun incelenmesine, durumdan orman sakinlerinin bilgilendirilmesine ve yardım sağlanmasına, Şapşık'ın masumiyeti göz önüne alınarak, kısa zamanda Tintin'den habersiz aldıklarının iade etmesine karar verilmiştir.

Bu durum orman sakinlerine şu mesajı vermiş oldu. Hiç kimse için yargısız infaz edilmemesi ve birine yardım edeceksek ve bizim elimizde yardım malzemesi de yoksa başkalarından habersiz yani gizli olarak birinin malzemesini yardım amaçlı da olsa almamak gerektiğiydi. O gün bugündür ormanda hoşgörü ve yardımlaşma meşalesi hiç sönmemesine yakılmış oldu. Cicikuş ve Tostos Leylek sonuçtan çok memnun olarak uçup gittiler.

Aişenur Gülizar AKSOY

6/C

YAŞAM!

Yaşam dediğimiz sadece iki heceli mi?

Gelip geçtiğimiz duygularımız,

Heyecanımız, umudumuz yoksa mutluluğumuz mu?

Girdiğimiz sınavlar, öğrendiğimiz konular

Çabalarımız, emeklerimiz

Yoksa koşuşturmalarımız mı?

Yaşam , sadece gelip geçen günler mi?

Gelip geçen aylar veya gelip geçen yıllar mı?

Yoksa hayatımızı adadığımız ailemiz, kardeşimiz veya akrabalarımız mı?

Yaşam hepsidir,

Yaşadığımız duygulara da denir gösterdiğimiz çabalara da

Gelip geçtiğimiz günlere, aylara ve yıllara da,

Hayatımızı adadığımız yakınlarımız ile bağlarımıza da

Mutluluğumuza da ve hüznlerimize de...

Nilüfer Berra DOĞAN 6/B

KAZANMAK DA VAR KAYBETMEK DE

Bir gün ,Mete okula gittiğinde ders esnasında içeri üç kız girdi ” Biz bir sunum yapacağız da içeri girebilir miyiz? “ dediler. Öğretmen: “Tabi ki kızlar neden olmasın! Çocuklar sesiz olun, ablalar bize bir sunum yapacak. “ dedi.

Kızlar başladılar konuşmaya. Yarın okulda bir uçurtma tasarlama ve uçurma yarışması olacağını ve her sınıfı bir kişinin temsil edeceğini söyleyip gittiler. Mete heyecanla öğretmenim ben yapabilirim, dedi. Çünkü babasıyla bazı hafta sonları kendi yaptıkları uçurtmaları uçurmak için rüzgarlı tepelere gidiyorlar ve bundan çok keyif alıyorlardı.

Mete eve geldiğinde rengarenk çıtalar yaptı , üzerini iplerle süsledi daha babası gelmeden uçurtma yapmayı bitirmişti bile. Ertesi gün okula gittiğinde zil çaldı ve yarış zamanı gelmiş çatmıştı. Mete’de tarifsiz bir heyecan vardı. Sanki bir şeyleri yapmayı unutmuştu. Yine de Mete kendine güvenen bir tavırla başlamış konuşmaya: “Arkadaşlar biz bu yarışmayı kazanacağız.” .Arkadaşları da ona çok inanıyordu.

Yüksek bir sesle evet diye bağırmış herkes. Yarışma vakti geldiğinde herkes çok heyecanlandığı için sınıf yarışmayı kaybetmişti. Sınıfa çıktıklarında Mete çok üzüldüğü için ağlamaya başlamış. Onu bu halde gören öğretmeni yaklaşmış yanına: “Mete sen sınıf için elinden geleni yaptın, üzülmemelisin. Sınıfça sana bir teşekkür borçluyuz. Unutma her yarışta kazanmak da var kaybetmek de .Her zaman daha iyisi vardır. Ve her durumdan alınacak bir ders de. Birilerinin kazanması, birilerinin kaybetmesiyle mümkün olur!” dedi. Mete gözyaşlarını silerek bağırma başladı : “Evet , öğretmenim kazanmak da var kaybetmek de.” dedi ve arkadaşları onu alkışlamaya başladılar.

Sümeyye UZUN

5/A

SESSİZLİĞİN UĞULTUSU

Saat gecenin yarısı,
Her şey çığlıklarının yankısı
Bitmek bilmiyor kalbimdeki sızı
Her şey aynaların yanılması.

Sokaklar fazla yalnız,
İssiz ve kararsız.
Yüzlerde sahte gülümsemeler,
Ve solacak gibi de değiller.

Akar gözlerden yaşlar,
Kalp ise kendini saklar.
Umutsuzca bakar gibi gözler,
Sanki birini bekler.

İşte bu şehirde anılar,
Hüzünlü yalnızlıklar,
Bekler birini
Sanki her gün gelecek gibi.

Duru AKTAŞ 7/C

100.YIL

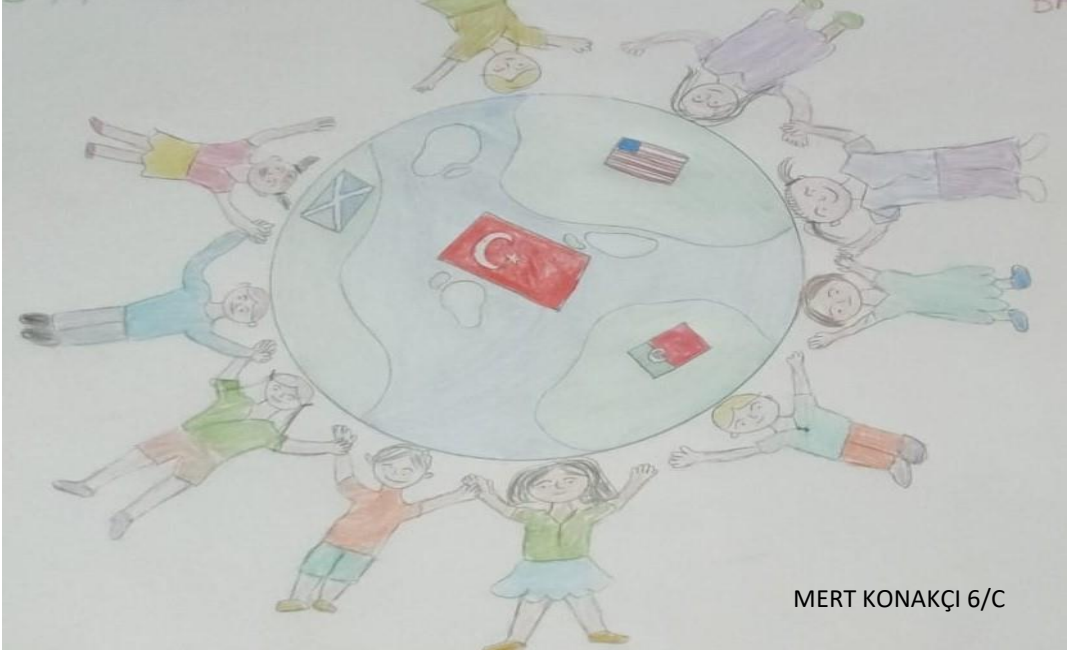
Parladı yine ay ve yıldızım,
Kutlansın nice yüz yılların.
Yükselsin beyaz kırmızım,
İnmesin göklerden al bayrağım.

Yüz yılı doldurdu şanlı bayrak,
İnmez göklerden bu al sancak.
Şehit kanı yerde kalmayacak,
Türk milleti hep payidar kalacak.

Sultanlar paşalar ki şehit olacak,
Bu cennet vatan hep korunacak.
Şehidimin kanı akmayacak,
Şehadetler susmayacak.

Zaferle anılan sancağım,
Asırlar doldurdu al bayrağım.
Nice yüzyıllar yaşayacak vatanım,
Gururlansın atalarım.

Alperen DOĞAN 8/A

23 NİSAN

Kalkın hadi kalkın çocuklar!

Eğlenip, oynayın çocuklar!

Yükselsin! Yine sevinç dolu çığlıklar,

Bitmesin! Bu sevgi dolu bayramlar.

Kutlansın! Bu bayram nice yüzyıllar,

Durmayın! Eğlenin çocuklar.

Bugün sizin gününüz çocuklar,

Bugün 23 Nisan!

Hasan Alperen Şahin 8/A

TEKNOLOJİ

Teknoloji olmazsa olmaz arkadaş!

İyi yanı saymakla bitmez, iyi bak!

Birçok yerde kullanılır:

Eğitim, ulaşım, sağlık...

Bazen seni etkileyebilir

Oyunlar, videolar...

Ama sen bağımlı olma

Sadece oyunlara!

Teknolojiye âşık ol,

Peşini bırakma!

Ülken kalkınmada yerini

Böyle alır ancak!

Özlem GÜRSOY 8/B

YARIM KALMIŐLİK

YaŐanmıŐlıklar mıydı bizi yoran,

Yoksa hayat mı?

Hayat sevdadan mı ibarettir,

Yoksa sevda bir kişi midir?

Kafanı koyarsın yastığa;

Őarkılar, őiirler, mektuplar,

DüŐünürsün.

Hepsi onu anlatır sanki.

Görmeden, duymadan da,

Sevmek midir aŐk?

Merhaba demeden, veda etmeden,

Beklemek midir aŐk?

GördüĐünde kalbinin ritmini deĐiŐtirenle,

Seni üzen aynı kişi olduğunda

Üzülmez mi insan?

Pişman olmaz mı?

Eylül Sayar 8/A

KİTAP KURDU ALYA

Merhaba ben Alya. Ben üç çocuklu bir ailenin ikinci çocuğuyum. Annem Sane, babam Orçun, abim Ali Kerem ve kardeşim Güneş.

Bu ismi kardeşime ailemize ışık olsun diye ben koydum. Benim çevremdeki herkes benim çok kitap okuduğumu söylüyor. Türkçe öğretmenim Buse Hocanın da dediğine göre Türkçe sınavından en yüksek notu almamın sebebi de çok kitap okumamışım. Ben şuan on bir yaşındayım ve altı yaşında kitap okumaya başladım. Geçen günlerde altı yaşımdan bu güne kaç kitap okuduğumu merak ettim ve bir hesap yaptık ve yaklaşık iki yüz doksan sekiz kitap okumuşum. Tabi bu hesap çok eksik çünkü bazı kitaplarımı kuzenlerime ve arkadaşlarıma verdim. Bazı verdiğim kitaplar hala bana geri gelmedi. Ben bunları sorun etmiyorum. Benim başladığım ve sevmediğim iki kitap var onlar da başlayıp bana göre sıkıcı olan kitaplar. Ben eğlence, korku, bilim ve benzeri konulu kitapları seviyorum. Bir gün okulun bitmesine bir ders kala Buse Hoca benden kitap yazmamı istedi. Kitabı yazmaya eve gidince hemen başladım.beş günde kitabı hocama teslim ettim. Buse Hoca çok beğendi.

Okulda teneffüste arkadaşım Gamze ile okul bahçesinde kitap okuyorduk.

Zil çaldı arkadaşlarımla eve gittim. Eve vardığımda annem her zamanki gibi okulda ne işlediniz, neler öğrendiniz diye sordu. Ne işlediysek ne öğrendiysek anlattım annem o sırada bana yemek yapmış. Yemeğimi yedikten sonra biraz dinlendim ve ödevlerimi yaptım, kitap okudum.

Beş gün önce bir kitaba başlamıştım o kitabı bitirdim. Yeni kitaba geçtim o kitaptan da on beş sayfa okudum. Günlük bir saat teknoloji kullanma hakkım var on beş dakika eğlenmek için kullandım, otuz dakika ders için kullandım. Bence teknoloji sadece eğlence için değil öğrenme için de kullanılmalı. Eve vardığımda saat 15.30'du,ödev yapma, dinlenme, yemek yeme, teknoloji derken saat zaten 17.30 oldu. Babam geldi.

Hemen boynuna sarıldım, kucakladım.

Sonra annemin yemek yapmasına yardım ettim. Akşam yemeği yedikten sonra kardeşim Güneş ile oyun oynadık. Babam bizi odaya çağırdı ve bir ihtiyacınız, bir isteğiniz var mı diye sordu. Abim okuldaki gezi için biraz para istedi, annem pazar ve market alışverişleri için para istedi. Benim ve kardeşimin paraya ihtiyacı yoktu. Ailecek oturduk ve film izledik, kutu oyunları oynadık derken yatma saatimiz geldi. Biz yani abim, kardeşim ve ben saat 21.30'da yatarız. Annem ve babam 22.00'da yatarlar. Yatağıma girdim ve uyudum. Yarın cumartesi olduğu için biraz yatarken düşündüm. Bir kitap yazmaya başlayacağım dedim ve uyudum. Rüyamda düşündüğüm kitabı yazmıştım ve basılmıştı, çok satılıyordu. Kitaplara imza atıyordum. İmza attırmak isteyen binlerce kişi sıra olmuştu. Sabah kalkınca anneme, babama, abim ve kardeşime bu rüyamı anlattım. Zaten büyüyünce de yazar olmak istiyorum. Kitabı yazmaya başladım. Konusu da; Bir tane kitap okumayı sevmeyen bir karakter arkadaşları tarafından kitap okumaya başlıyor ve kitap okumayı çok seviyor. Ben hızımı alamadım ve bu seferde kendi yaşadığım anılardan kitap yazmaya başladım. Zaten bu kitaba çok benziyor.

Ravzanur Taş 5/A

GECE İLE GÜNDÜZ

Gündüz olunca,
Güneş çıkar ortaya.
Hava aydınlanır,
Canlılar uyanır.

Gece olunca,
Ay çıkar ortaya.
Yıldızlar eşlik eder aya,
Ay oynar yıldızlarla.

Sabah olunca,
Bakıyorum cama.
Ağaç, hayvan ve bitkileri
Görüyorum tek bakışla.

Akşam olunca,
Hava kararır.
Ay tüm enerjisini,
Harcar karanlık olunca.

Maisam TAHA 5/A

DOSTLUK

Ne güzel dost olmak;

Kuşlarla , ağaçlarla, insanlarla...

Her şeyle bağ kurabilir bir insan,

Yeter ki istesin.

Ne güzel paylaşmak;

Zamanını , anılarını, çocukluğu.

Kaybetmeden sevgimizi

Unutmadan dostluğu.

Mevlüt Kılınç 5/B

ATAM

Hayat sensiz içime
Bir gün sinmiyor Atam!
Acın ne büyük bilsen,
Durup dinmiyor Atam!

Sensin dünya dar gibi,
Mevsim sonbahar gibi,
Her an acın var gibi,
Yüzler gülmüyor Atam!

Ađlasam kana kana,
Bu vatan kurban sana
İnan ki bir gün sana
ld denmiyor Atam!

Arkandan ađlıyor herkes
Glen olmadı Atam!
Senin gibi bir yiđit,
Henüz dođmadı Atam!

Bu vatana sen kurtardın,
Ele vermeyiz Atam!
Almaya alışanları,
İnsan görmeyiz Atam!

Seni çok seviyoruz,
Asla unutmayacađız Atam!
İyi ki bizimsin,
İyi ki bizim atamızsın Atam!

Azra DOğAN 6/B

SU TASARRUFU

Bana sorsalar en değerli kaynak nedir diye? Su derim hiç düşünmeden. İklimler değişiyor, küresel ısınma ve sonucunda kuraklık tüm dünyayı bekleyen büyük bir sorun. İnsanlar hala farkında değil gibi. İnsanlar bir yudum su bulamazken su dolu havuzlarda keyif yapmalar suyu boşa akıtmalar neden?

Sadece kendi başımıza geldiği zaman farkına varıyoruz. Halbuki gelecek tehlikeyi önceden ele alıp ona göre tedbir almak bizim elimizde. Boşa akan suları kesmek, şımarıklığın önüne geçmek için herkes üzerine düşen görevi yapabilir. Önce kendimizden başlayalım. Soralım ben ne kadar suyu gereksiz harcıyorum? Hayatıma devam edebilmem için ne kadarı bana yeterli? Gereksiz olan tüm kullanımı kesmek , tasarruf etmek benim elimde. Başkaları dikkat etmiyor tek benimle mi olacak demeden.

OKUL PANOMUZDAN

Muhammed Ali Kılınc 5/B

SADECE BİR FİLM

Bir ilkbahar aylarında Güneş, Ayla, Ege ve Emre isimli arkadaşlar; Ayla ve Emre'nin evlerinde toplanırlar. Bundan önce Ayla ve Emre evi hazırlamaya başlar. Ayla etrafı toplarken Emre de yiyecek bir şeyler almaya gider.

Ayla :

-Abi neler aldın marketten?

Emre :

- Bazı abur cuburlar aldım zaten annem bizim için yiyecekler hazırlamış.

Bundan sonra artık iki kardeş arkadaşlarını arayarak haber verirler ve Ayla en yakın arkadaşı Güneş'i, Emre en yakın arkadaşı Ege' yi çağırır. Ege ve Güneş seve seve evlerine gelirler. Hepsi güzelce biraz sohbet ettikten sonra film izlemeye karar verirler.

Güneş hemen atılarak:

- Bence bilim kurgu izleyelim.

Ayla :

-Bence de.

Hepsi kabul ederler ve Uzay konulu bir film açarlar. Bilim kurgu hepsinin sevdiği film türü. Ege sesli bir şekilde konuyu okumaya başlar.

Ege :

- Ben bir film biliyorum adı Apolla 13. Filmin konusu ise uzay gemileri zarar gören bir grup cesur astronotun Dünya'ya dönme çabalarını anlatmaktadır.

Emre :

- Ben beğendim izleyelim.

Filmi televizyondan açıp izlemeye başlayan grup filminden oldukça etkilenir. Yemekleri yerken hepsinin birden gözü kararır ve bayılırlar. Uyandıklarında bir aracın içinde olduklarını fark ederler. İncelemeye başladıklarında filmdeki uzay gemisi olduğunu anlarlar. Emre ve Güneş bu duruma sevinip aracı gezmeye başlarken Ege ve Ayla korktukları için hiç kıpırdamadan dururlar. Emre ikisini de sakinleştirdikten sonra hep beraber gezerler. Aracın kullanım yerine gelirler ve Emre meraktan her yeri kurcalamaya başlar. Kurcalarken kullanım talimatını görür ve

Emre :

-Ben bu aracı sürebilirim.

Ayla:

-Saçmalama Emre hayır!

Emre Ayla'yı dinlemez oturur ve sürmeye başlar. Ne kadar tedirgin olsalar da bir o kadar eğleniyorlardır.

Güneş :

-Emre, hadi bizi bir gezegene götür.

Bu fikri beğenip Mars'a yolculuğa çıkarlar.

Yolculuk esnasında Ege bir şey sormak için Emre 'ye yaklaşınca Emre önünü göremez ve bir gök taşına çarparlar. Hepsi sağa sola savrulurken araç birden bir yere çarpar. Hepsi kalkınca camdan dışarı bakarlar.

Ayla :

- Bir gezegene düştük galiba çıkıp bakalım.

Kıyafetleri giyinirler ve dışarı çıkarlar. Etrafa bakındıklarında küçük yeşil bir şeyin onlara baktığını görürler. İlk önce korkudan donakalırlar ama sonra küçük minik şeyin bir uzaylı olduğunu anlarlar ama uzaylı için şey denmez çünkü uzaylı daha önce insanlarla karşılaşmıştır bir anda uzaylı konuşmaya başlar.

Uzaylı:

-Merhaba ben cüce uzaylı zaten burası cüce gezegen biz burada cüce uzaylılarla birlikte yaşıyoruz sizi görmek ne güzel en son bir kaç grupta gelmişti ama onlar uzun süre geçmeden geri gittiler. Bizden korkmanıza gerek yok biz size zarar vermeyiz.

Emre:

- Merhaba ben ve arkadaşlarım bir film izlerken uzay mekiğine ışınlandık sonra Satürn'e giderken buraya düştük der ve arkadaşları da onu onaylarlar. Cüce Uzaylı onları kralları Hopis'e götürür ve durumu anlatır. Hopis onların burda biraz dinlenip sonra gitmeleri için yardımcı olacağını söyler ardından onlar için güzel konaklama yerleri, müthiş yemekler, giyebilecekleri yeni dikilmiş kıyafetler verirler. Onlara güzel günler geçirtip cüce uzaylı halkının elinde bulunan roketlerle birlikte gitmek için yavaş yavaş hazırlamaya başlarlar. Dört arkadaş. Hopis cüce uzaylı arkadaşları ve oradaki uzaylılarla ve dalaşıp onlara bol bol teşekkür edip uzay mekiklerine binip giderler ve uzun bir yolculuktan sonra Dünya'ya varırlar. Bu olayla ilgili tabii ki de dünya halkının haberi olmuştur. Orada televizyonlara çıkan dört arkadaş bu yaşadıklarını anlatmıştır. Spikerlerle sunumlarını yapıp oradan kalan anlarını güzelce anlatan dört arkadaş ölümsüz bir anıya imza atmış olurlar.

Berra Nur ZIRH 6/B